

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: A. H., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 26. 4. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 4. 2021 čj. X žalobci odňala invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Tachov dospěla k závěru, že žalobce není invalidní. Lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na 15 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, které žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), odd. B (Postižení končetin), položku 8a (Endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu, lehké poruchy), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu

pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 15 % přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobkyně a doloženým lékařským zprávám lékař žalované upřednostnil horní hranici 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhl. nezměnila.

3. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou, v níž namítl, že mu byl důchod odebrán na základě nepravdivého udání. Jeho zdravotní stav se nezlepšil, v roce 2020 změnil zaměstnání kvůli zdravotním omezením, doložil OSSZ Tachov lékařské zprávy MUDr. Linhart, z nichž zlepšení z 35% na 15% nevyplývá. V doplnění žaloby žalobce připomněl, že OSSZ Tachov mu v roce 2019 omezení 35 % potvrdila s tím, že bude brát invalidní důchod až do doby nároku na důchod starobní, tj. 2 roky. Žalobce rovněž namítl, že mu nebylo umožněno pořídit si kopii správního spisu při nahlížení do něho.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě sdělila, že požadované zlepšení nereprezentuje jediný aprobovaný důvod zániku invalidity dříve uznané, kdy stejnou roli sehrává předchozí posudkové nadhodnocení (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2003 čj. 4 Ads 19/2003 – 48), jež ostatně shledal i posudek ze dne 15. 6. 2021 čj. LPS/2021/413-NR-PLZ_CSSZ vyhotovený v námitkovém řízení. Ačkoli tedy žalobce na konto posudku ze dne 4. 7. 2018, čj. LPS/2018/819-TC_CSSZ, mohl v dobré víře předpokládat pobírání dávky bez jakýchkoli následných přezkumů, na toto nemají uváděné okolnosti žádný vliv, vč. vlastního podnětu k vykonání kontrolní prohlídky.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne

25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, nedosahovaly však více než 49%, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala středně těžké postižení podle kapitoly XV, odd. B, položky 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poruchou motorických funkcí končetiny, svalovými atrofiemi, podstatným omezením hybnosti v kolenním anebo kyčelním kloubu, se značným snížením celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny. Podle PK MPSV posuzovaný sice nesplňuje všechna kritéria, ale nedošlo k podstatné změně zdravotního stavu od posledního posouzení v roce 2018. Z lékařských nálezů nelze odvodit takové zlepšení zdravotního stavu, které by náhle vedlo k oduznání invalidity. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 4. 10. 2010, tj. od TEP levého kyčle. Platnost stanovena trvale, a to vzhledem k průběhu onemocnění.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil. Žalobce nebyl jednání posudkové komise přítomen. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá nejméně 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že není žalobce invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 4. 10. 2010**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalobce však žádnou náhradu neuplatnil, proto nebyla

žádnému z účastníků přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.). Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. listopadu 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně